Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2024/627

7.3.2024

PRIPOROČILO KOMISIJE (EU) 2024/627

z dne 18. decembra 2023

o osnutku posodobljenega celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta Grčije za obdobje 2021–2030, o usklajenosti ukrepov Grčije s ciljem podnebne nevtralnosti Unije in o zagotavljanju napredka pri prilagajanju podnebnim spremembam

(Besedilo v grškem jeziku je edino verodostojno)

EVROPSKA KOMISIJA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 292 Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2018/1999 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov, spremembi uredb (ES) št. 663/2009 in (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv 94/22/ES, 98/70/ES, 2009/31/ES, 2009/73/ES, 2010/31/EU, 2012/27/EU in 2013/30/EU Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 2009/119/ES in (EU) 2015/652 ter razveljavitvi Uredbe (EU) št. 525/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ter zlasti člena 9(2) in člena 14(6) Uredbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2021/1119 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. junija 2021 o vzpostavitvi okvira za doseganje podnebne nevtralnosti in spremembi uredb (ES) št. 401/2009 in (EU) 2018/1999 ([2]) ter zlasti člena 7(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

Priporočilo o osnutku posodobljenega celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta (NEPN) Grčije za obdobje 2021–2030

(1) Grčija je svoj osnutek posodobljenega celovitega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta predložila 3. novembra 2023.

(2) Ker je Grčija pozno predložila osnutek posodobljenega nacionalnega energetskega in podnebnega načrta, je imela Evropska komisija malo časa za pripravo ocene, da bi to priporočilo sprejela šest mesecev pred rokom za predložitev končnih posodobljenih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov, kot je določeno v členu 9(2) Uredbe (EU) 2018/1999.

(3) Člen 3 Uredbe (EU) 2018/1999 (uredba o upravljanju energetske unije in podnebnih ukrepov) in Priloga I k navedeni uredbi določata elemente, ki jih je treba vključiti v posodobljene nacionalne energetske in podnebne načrte. Komisija je decembra 2022 sprejela smernice za države članice o postopku in obsegu priprave osnutka in končne različice posodobljenih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov ([3]). V smernicah so navedene dobre prakse in opisane posledice nedavnih političnih, pravnih in geopolitičnih sprememb na področju energetskih in podnebnih politik.

(4) Komisija je v zvezi z načrtom REPowerEU ([4]) in v okviru ciklov evropskega semestra za leti 2022 in 2023 močno poudarila potrebe držav članic po reformah v zvezi z energijo in podnebjem, da bi s pospešitvijo zelenega in pravičnega prehoda okrepile energetsko varnost in cenovno dostopnost. To je upoštevano v poročilih za Grčijo za leti 2022 in 2023 ([5]) ter priporočilih Sveta za Grčijo ([6]). Države članice bi morale v svojih dokončnih posodobljenih nacionalnih energetskih in podnebnih načrtih upoštevati najnovejša specifična priporočila za državo.

([1]) UL L 328, 21.12.2018, str. 1.
([2]) UL L 243, 9.7.2021, str. 1.
([3]) Obvestilo Komisije o smernicah državam članicam za posodobitev nacionalnih energetskih in podnebnih načrtov za obdobje 2021–2030 (UL C 495, 29.12.2022, str. 24).
([4]) COM(2022) 230 final.
([5]) SWD(2022) 609 final, SWD(2023) 608 final.
([6]) COM(2022) 609 final, priporočilo za priporočilo Sveta; COM(2023) 608 final, priporočilo za priporočilo Sveta.

(5) Priporočila Komisije glede doseganja nacionalnih ciljev na podlagi uredbe o porazdelitvi prizadevanj ([7]) temeljijo na verjetnosti, da bodo države članice dosegle cilje za leto 2030, ob upoštevanju pravil za uporabo prilagodljivosti na podlagi uredbe o porazdelitvi prizadevanj.

(6) Cilj priporočil Komisije o zajemanju, uporabi in shranjevanju ogljika je ustvariti pregled nad nameravano uvedbo teh tehnologij na nacionalni ravni, vključno s podatki o letnih količinah CO_2, ki naj bi bil zajet do leta 2030, razčlenjenih po viru CO_2, ki izvira iz naprav, za katere velja Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([8]), ali drugih virov, kot so biogeni viri ali neposredni zajem iz zraka, o načrtovani infrastrukturi za prenos CO_2 in o možnih notranjih zmogljivostih za shranjevanje CO_2 ter vbrizganih količinah CO_2, ki naj bi bile na voljo leta 2030.

(7) V priporočilih Komisije glede uspešnosti na podlagi Uredbe (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta ([9]) (uredba o rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in gozdarstvu – uredba o LULUCF) je obravnavano izpolnjevanje obveznosti „nepresežka“ v obdobju 2021–2025 (obdobje 1) s strani države članice in doseganje njenega nacionalnega cilja za obdobje 2026–2030 (obdobje 2), pri čemer se upoštevajo pravila o uporabi prilagodljivosti iz navedene uredbe. V priporočilih Komisije je upoštevano tudi, da se bo kakršen koli presežek emisij v obdobju 1 na podlagi uredbe o LULUCF avtomatično prenesel v uredbo o porazdelitvi prizadevanj.

(8) Da bi prilagajanje podnebnim spremembam lahko ustrezno podpiralo doseganje ciljev na področju energije in blažitve podnebnih sprememb, je nujno ugotoviti možna tveganja glede podnebnih sprememb ter analizirati podnebne ranljivosti in tveganja, ki bi lahko prizadeli zadevna območja, populacije ali sektorje. V priporočilih Komisije glede prilagajanja je upoštevano, v kolikšnem obsegu je Grčija v svoj posodobljeni NEPN vključila cilje prilagajanja podnebnim spremembam, ki upoštevajo podnebna tveganja, ki bi lahko Grčiji preprečila doseganje ciljev in ciljnih vrednosti energetske unije. Posebno pozornost je treba nameniti gospodarjenju z vodo v spreminjajočih se podnebnih razmerah zaradi nevarnosti prekinitev oskrbe z električno energijo, saj poplave, vročina in suša vplivajo na proizvodnjo energije.

(9) Priporočila Komisije o ambicijah glede energije iz obnovljivih virov temeljijo na formuli iz Priloge II k Uredbi (EU) 2018/1999, ki temelji na objektivnih merilih, ter na glavnih politikah in ukrepih, ki manjkajo v osnutku posodobljenega NEPN Grčije, da bi lahko Grčija pravočasno in stroškovno učinkovito dosegla svoj nacionalni prispevek k zavezujočemu cilju Unije glede energije iz obnovljivih virov v višini vsaj 42,5 % leta 2030 ter k skupnemu prizadevanju, da bi ga zvišali na 45 % v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ([10]) o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov. Priporočila Komisije temeljijo tudi na prispevku Grčije k posebnim ciljem iz členov 15a, 22a, 23, 24 in 25 navedene direktive ter z njimi povezanim politikam in ukrepom za njen hiter prenos in izvajanje. V priporočilih se odraža pomembnost razvoja celovitega dolgoročnega načrtovanja za uvedbo energije iz obnovljivih virov, zlasti vetrne energije, da bi izboljšali prepoznavnost evropske proizvodnje in upravljavcev omrežja v skladu z evropskim svežnjem o vetrni energiji ([11]).

([7]) Uredba (EU) 2018/842 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma ter o spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 (UL L 156, 19.6.2018, str. 26), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2023/857 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/842 o zavezujočem letnem zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za države članice v obdobju od 2021 do 2030 kot prispevku k podnebnim ukrepom za izpolnitev zavez iz Pariškega sporazuma in Uredbe (EU) 2018/1999 (UL L 111, 26.4.2023, str. 1).

([8]) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

([9]) Uredba (EU) 2018/841 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o vključitvi emisij toplogrednih plinov in odvzemov zaradi rabe zemljišč, spremembe rabe zemljišč in gozdarstva v okvir podnebne in energetske politike do leta 2030 ter spremembi Uredbe (EU) št. 525/2013 in Sklepa št. 529/2013/EU (UL L 156, 19.6.2018, str. 1), kakor je bila spremenjena z Uredbo (EU) 2023/839 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. aprila 2023 o spremembi Uredbe (EU) 2018/841 glede področja uporabe, poenostavitve pravil o poročanju in skladnosti ter določitve ciljev držav članic za leto 2030, in Uredbe (EU) 2018/1999 glede izboljšanja spremljanja, poročanja, spremljanja napredka in pregleda (UL L 107, 21.4.2023, str. 1).

([10]) Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82), kakor je bila spremenjena z Direktivo (EU) 2023/2413 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. oktobra 2023 o spremembi Direktive (EU) 2018/2001, Uredba (EU) 2018/1999 in Direktiva 98/70/ES glede spodbujanja energije iz obnovljivih virov in o razveljavitvi Direktive Sveta (EU) 2015/652 (UL L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

([11]) Sporočilo o evropskem akcijskem načrtu za vetrno energijo (COM(2023) 669 final z dne 24. oktobra 2023) in sporočilo o uresničevanju ambicij EU za energijo iz obnovljivih virov na morju (COM(2023) 668 final).

(10) Priporočila Komisije glede nacionalnega prispevka k energijski učinkovitosti temeljijo na členu 4 Direktive (EU) 2023/1791 Evropskega parlamenta in Sveta ([12]) o energetski učinkovitosti, formuli iz Priloge I k navedeni direktivi ter s tem povezanih politikah in ukrepih za njeno izvajanje.

(11) V priporočilih Komisije je posebna pozornost namenjena ciljnim vrednostim, ciljem in prispevkom ter z njimi povezanim politikam in ukrepom za uresničitev načrta REPowerEU, da bi hitro odpravili odvisnost od ruskih fosilnih goriv. V njih so upoštevane izkušnje iz izvajanja svežnja Varčujmo s plinom za varno zimo ([13]). Odražajo tudi nujno potrebo po povečanju odpornosti energetskega sistema glede na obveznosti iz Uredbe (EU) 2019/941 Evropskega parlamenta in Sveta ([14]) o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije in Uredbe (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta ([15]) o zanesljivosti oskrbe s plinom ter v skladu s priporočilom Komisije o shranjevanju energije ([16]).

(12) V priporočilih Komisije je upoštevana potreba po pospešenem vključevanju notranjega trga energije, da bi dali večjo vlogo prožnosti ter okrepili položaj odjemalcev in jih zaščitili. V priporočilu Komisije je upoštevana tudi pomembnost ocene števila energetsko revnih gospodinjstev v skladu z zahtevami iz člena 3 Uredbe (EU) 2018/1999 in iz Priporočila Komisije (EU) 2023/2407 ([17]).

(13) V priporočilih Komisije se odraža pomembnost zagotavljanja zadostnih naložb v raziskave in inovacije na področju čiste energije, da bi spodbudili njen razvoj in zmogljivosti za njeno proizvodnjo, vključno z ustreznimi politikami in ukrepi za energetsko intenzivne panoge in druga podjetja, ter potreba po strokovnem izpopolnjevanju delovne sile za neto ničelno industrijo, da bi utrdili močno, konkurenčno in čisto gospodarstvo v Uniji.

(14) Priporočila Komisije temeljijo na zavezah v okviru Pariškega sporazuma za postopno opuščanje uporabe fosilnih goriv in na pomembnosti postopne odprave subvencij za fosilna goriva.

(15) Priporočila Komisije o potrebah po naložbah izhajajo iz njene ocene glede tega, ali osnutek posodobljenega načrta zagotavlja splošen pregled potreb po naložbah, da bi dosegli cilje, ciljne vrednosti in prispevke za vse razsežnosti energetske unije, ali so v njem navedeni viri financiranja, ločeno po zasebnih in javnih virih, ali so v njem navedene naložbe usklajene z grškim načrtom za okrevanje in odpornost, območnimi načrti Grčije za pravični prehod in specifičnimi priporočili za državo za obdobje 2022–2023 v okviru evropskega semestra ter ali vključuje trdno makroekonomsko oceno načrtovanih politik in ukrepov. NEPN bi moral zagotavljati preglednost in predvidljivost nacionalnih politik in ukrepov ter tako podpirati varnost naložb.

(16) Priporočila Komisije odražajo bistveno pomembnost širokega regionalnega posvetovanja ter zagotavljanja zgodnjega in vključujočega posvetovanja o načrtu, vključno z učinkovito udeležbo javnosti z zadostnimi informacijami in v dovolj dolgem roku v skladu z Aarhuško konvencijo ([18]).

([12]) Direktiva (EU) 2023/1791 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. septembra 2023 o energetski učinkovitosti in spremembi Uredbe (EU) 2023/955 (UL L 231, 20.9.2023, str. 1).

([13]) Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij: Varčujmo s plinom za varno zimo (COM(2022) 360 final).

([14]) Uredba (EU) 2019/941 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o pripravljenosti na tveganja v sektorju električne energije in razveljavitvi Direktive 2005/89/ES (UL L 158, 14.6.2019, str. 1).

([15]) Uredba (EU) 2017/1938 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2017 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Uredbe (EU) št. 994/2010 (UL L 280, 28.10.2017, str. 1)

([16]) Priporočilo Komisije z dne 14. marca 2023 o shranjevanju energije – temelj razogljičenega in varnega energetskega sistema EU, C/2023/1729 (UL C 103, 20.3.2023, str. 1).

([17]) Priporočilo Komisije (EU) 2023/2407 z dne 20. oktobra 2023 o energijski revščini, C/2023/4080 (UL L, 2023/2407, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2023/2407/oj).

([18]) Konvencija o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah z dne 25. junija 1998 (Aarhuška konvencija).

(17) V priporočilih Komisije o pravičnem prehodu se odraža ocena glede tega, ali so v načrtu Grčije dovolj poglobljeno navedeni pomembni socialni učinki podnebnega in energetskega prehoda ter učinki teh dveh prehodov na zaposlovanje in spretnosti ter ali so v njem ustrezno opisane primerne spremljevalne politike in ukrepi za spodbujanje pravičnega prehoda, ki hkrati prispevajo h krepitvi človekovih pravic in enakosti spolov.

(18) Priporočila Komisije Grčiji temeljijo na oceni njenega osnutka posodobljenega NEPN ([19]), ki je objavljen skupaj s tem priporočilom.

(19) Grčija naj ta priporočila ustrezno upošteva pri pripravi svojega končnega posodobljenega celovitega NEPN, ki ga je treba oddati do 30. junija 2024.

Priporočila o usklajenosti z Unijinim ciljem podnebne nevtralnosti in z zagotavljanjem napredka pri prilagajanju podnebnim spremembam

(20) Komisija mora v skladu z Uredbo (EU) 2021/1119 (evropska podnebna pravila) oceniti skladnost nacionalnih ukrepov s ciljem podnebne nevtralnosti in zagotavljanjem napredka pri prilagajanju podnebnim spremembam. Komisija je ocenila usklajenost ukrepov Grčije s temi cilji ([20]). Na tej oceni temeljijo priporočila v nadaljevanju. Grčija naj ta priporočila ustrezno upošteva in v zvezi z njimi sprejme nadaljnje ukrepe v skladu z evropskimi podnebnimi pravili.

(21) Da bi zagotovili učinkovitost strategij in načrtov za prilagajanje podnebnim spremembam, je bistvenega pomena ustrezno ugotoviti, katere morebitne nevarnosti podnebnih sprememb lahko prizadenejo določeno območje ali sektor. Zanesljiva ocena tveganja je predpogoj za strateško in dobro umerjeno politiko prilagajanja podnebnim spremembam. Temeljiti bi morala na najnovejših dognanjih podnebne znanosti in rezultatih stresnih testov, treba pa jo je tudi redno posodabljati, da bi ugotovili, katere populacije, infrastruktura in sektorji so najbolj občutljivi za podnebne spremembe. Izvajati je treba prilagoditvene ukrepe za izboljšanje pripravljenosti in odpornosti. Pripravijo se lahko na podlagi prilagoditvenih poti, ki določajo zaporedje ukrepov za dosego cilja prilagajanja. Spremljanje in ocenjevanje prizadevanj za prilagajanje podnebnim spremembam je potrebno za ohranjanje odgovornosti in izboljševanje politike prilagajanja podnebnim spremembam. Za financiranje prilagajanja podnebnim spremembam je mogoče uporabiti različne instrumente financiranja EU. Države članice bi morale pri snovanju nacionalnih načrtov v okviru ustreznih skladov EU v ospredje postaviti vidike odpornosti proti podnebnim spremembam. Noben izdatek ne sme škodovati prilagajanju podnebnim spremembam: to pomeni, da se zaradi njega ne smejo povečati ranljivosti upravičencev ali drugih.

(22) Najranljivejše skupnosti so tiste, pri katerih obstaja velika verjetnost, da bodo nanje vplivale podnebne spremembe. Zaradi neenake izpostavljenosti vplivom podnebnih sprememb in ranljivosti za te vplive v različnih regijah in socialno-ekonomskih skupinah se predhodne neenakosti in ranljivosti še povečujejo. Pravična odpornost bi morala zmanjšati neenako breme podnebnega tveganja in zagotoviti enakost pri porazdelitvi koristi prilagajanja. Sistemska zmožnost prilagajanja podnebnim spremembam je ključna za preprečevanje ali blažitev možne škode, za izkoriščanje priložnosti in obvladovanje posledic. Fizični vplivi podnebnih sprememb se spreminjajo hitreje od pričakovanj. Potreben je napredek pri prilagoditveni sposobnosti na vseh ravneh države ter v javnem in zasebnem sektorju, treba pa se je tudi bolj zavedati ranljivosti in tveganj. Zasebni deležniki so nosilci sprememb, saj prispevajo informacije, vire, zmogljivosti in sredstva.

(23) Sonaravne rešitve ponujajo uspešne in stroškovno učinkovite možnosti za prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev, če se njihovo uvajanje spodbuja s strateškimi okviri, politikami in financiranjem. Izvajati jih je mogoče neodvisno ali vključene v druge ukrepe za prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev v povezavi z bolj tehnološkimi in infrastrukturnimi rešitvami. Pri izvajanju je treba upoštevati zapletenost ekosistemov in predvidene učinke podnebnih sprememb, lokalne razmere, z njimi povezane interese in vrednote ter družbeno-gospodarske pogoje –

([19]) SWD(2023) 929.

([20]) Poročilo EU o napredku na področju podnebnih ukrepov za leto 2023 (COM(2023) 653 final) in delovni dokument služb Komisije Ocena napredka pri prilagajanju podnebnim spremembam v posameznih državah članicah v skladu z evropskimi podnebnimi pravili (SWD(2023) 932).

PRIPOROČA, DA GRČIJA UKREPA TAKO, DA:

GLEDE OSNUTKA POSODOBLJENEGA NACIONALNEGA ENERGETSKEGA IN PODNEBNEGA NAČRTA NA PODLAGI UREDBE (EU) 2018/1999

1. dopolni informacije o obstoječih in načrtovanih politikah in ukrepih, tudi v kmetijstvu, ki naj bi prispevali k doseganju nacionalnega cilja glede toplogrednih plinov na podlagi uredbe o porazdelitvi prizadevanj; po potrebi določi dodatne politike in ukrepe ter jasno navede njihov obseg, roke in po možnosti pričakovani učinek glede zmanjšanja emisij toplogrednih plinov, tudi za ukrepe v programih financiranja Unije, kot je skupna kmetijska politika;

2. navede količino emisij CO_2, ki bi jih bilo mogoče letno zajeti do leta 2030, vključno z virom; navede podrobne podatke o prevozu zajetega CO_2;

3. opiše konkretno pot za dosego nacionalnega cilja za LULUCF, kot je opredeljen v Uredbi (EU) 2018/841; zagotovi dodatne podrobnosti o načrtovanih in obstoječih ukrepih, vključno s količinsko opredelitvijo njihovih pričakovanih učinkov za zagotovitev, da so odvzemi toplogrednih plinov v tem sektorju dejansko usklajeni s ciljem EU glede neto odvzemov za leto 2030 v višini −310 Mt ekvivalenta CO_2 in ciljem glede odvzema za državo v višini −1154 kt ekvivalenta CO_2, opredeljenim v Uredbi (EU) 2018/841; zagotovi jasne informacije o tem, kako se javna sredstva (tako sredstva Unije, vključno s skupno kmetijsko politiko, kot tudi državna pomoč) in zasebno financiranje prek shem za sekvestracijo ogljika v kmetijske površine dosledno in učinkovito uporabljajo za dosego nacionalnega cilja glede neto odvzema; zagotovi informacije o stanju in napredku, ki ga je treba doseči pri zagotavljanju izboljšav na ravni višjega reda/geografsko eksplicitnih naborov podatkov za spremljanje, poročanje in preverjanje v skladu z delom 3 Priloge V k Uredbi (EU) 2018/1999;

4. zagotovi dodatno analizo pomembnih podnebnih ranljivosti in tveganj glede doseganja nacionalnih ciljev, ciljnih vrednosti in prispevkov ter politik in ukrepov v različnih razsežnostih energetske unije; bolje pojasni in količinsko določi povezavo s posebnimi cilji in politikami energetske unije, ki naj bi jih podpirali politike in ukrepi za prilagajanje podnebnim spremembam; posebno pozornost nameni gospodarjenju z vodo v spreminjajočih se podnebnih razmerah zaradi nevarnosti prekinitev oskrbe z električno energijo, saj poplave, vročina in suša vplivajo na proizvodnjo energije;

5. vključi okvirni začrtani potek z referenčnima vrednostma za leti 2025 in 2027 za doseganje nacionalnega prispevka Grčije v višini 44 % k zavezujočemu cilju Unije glede energije iz obnovljivih virov za leto 2030 v skladu s členom 4, točka (a)(2), Uredbe (EU) 2018/1999;

6. navede dolgoročni načrt uvajanja tehnologij za energijo iz obnovljivih virov v naslednjih desetih letih (z obeti do leta 2040); vključi okvirni cilj za inovativne tehnologije za energijo iz obnovljivih virov do leta 2030 v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena; vključi konkretne cilje, ki bodo prispevali k okvirnemu podcilju na področju stavb in industrije za leto 2030 ter k zavezujočemu podcilju za obnovljiva goriva nebiološkega izvora v industriji do leta 2030 v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena; vključi okvirni cilj na področju ogrevanja in hlajenja za dosego dodatnih stopenj iz Priloge IA k Direktivi (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena, in okvirni cilj na področju daljinskega ogrevanja in hlajenja za obdobje 2021–2030; navede cilj, ki ga Grčija namerava doseči v prometnem sektorju z obveznostjo za dobavitelje goriva, vključno s podciljem za napredna biogoriva in obnovljiva goriva nebiološkega izvora, pri čemer naj zagotovi, da bo v letu 2030 upoštevana najnižja raven obnovljivih goriv nebiološkega izvora;

7. nadalje razvije politike in ukrepe, tako da bo lahko pravočasno in stroškovno učinkovito dosegla nacionalni prispevek Grčije k zavezujočemu cilju EU glede vsaj 42,5-odstotnega deleža energije iz obnovljivih virov energije v letu 2030, ob skupnem prizadevanju, da se ta delež poveča na 45 %; opiše zlasti, kako namerava pospešiti izdajanje dovoljenj v skladu z določbami Direktive (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena; opiše, kako namerava pospešiti uvajanje obnovljivih virov energije z uvedbo pogodb o nakupu električne energije iz obnovljivih virov in potrdil o izvoru; dodatno opiše ukrepe za zagotovitev omogočitvenega okvira za spodbujanje lastne porabe in energetskih skupnosti, vključno s posebnimi količinskimi cilji; zagotovi dodatne informacije o tem, kako namerava pospešiti uvajanje obnovljivih virov energije in postopno opuščanje fosilnih goriv v sektorju ogrevanja in hlajenja v skladu z Direktivo (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena, vključno z vzpostavitvijo omogočitvenega okvira za večje povezovanje elektroenergetskih omrežij ter omrežij za ogrevanje in hlajenje; vključi primerljive ukrepe za spodbujanje vodika v industriji in pripravo EU na trgovino z obnovljivim vodikom;

8. vključi oceno domače oskrbe z gozdno biomaso za proizvodnjo energije v obdobju 2021–2030 v skladu z okrepljenimi merili za trajnostnost iz člena 29 Direktive (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena; vključi oceno združljivosti predvidene uporabe gozdne biomase za proizvodnjo energije z obveznostmi Grčije na podlagi revidirane uredbe o LULUCF, zlasti za obdobje 2026–2030, skupaj z nacionalnimi ukrepi in politikami za zagotovitev take združljivosti; podrobneje navede ukrepe za spodbujanje trajnostne proizvodnje biometana glede na grški profil porabe zemeljskega plina ter obstoječo infrastrukturo, uporabo digestata in aplikacije za biogeni CO_2;

9. kolikor je mogoče, navede pričakovano časovnico za faze postopka sprejemanja zakonodajnih in nezakonodajnih politik in ukrepov za prenos in izvajanje določb Direktive (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena, zlasti za ukrepe iz prejšnjih točk;

10. vključi nacionalni prispevek glede energijske učinkovitosti za porabo končne energije k zavezujočemu cilju Unije za porabo končne energije za leto 2030 v skladu s členom 4 Direktive (EU) 2023/1791 in Prilogo I k navedeni direktivi, ali prispevek, ki bo enak popravljenemu okvirnemu nacionalnemu prispevku, ki ga bo Komisija posredovala vsaki državi članici do 1. marca 2024 na podlagi člena 4(5) navedene direktive; vključi nacionalni prispevek glede energijske učinkovitosti pri porabi primarne energije k okvirnemu cilju Unije glede porabe primarne energije v skladu s členom 4 Direktive (EU) 2023/1791 in Prilogo I k navedeni direktivi; navede količino zmanjšanja porabe energije, ki jo morajo doseči vsi javni organi, razčlenjeno po sektorjih, in skupno tlorisno površino ogrevanih in/ali hlajenih stavb v lasti javnih organov, ki jih je treba letno prenoviti, ali ustrezne letne prihranke energije, ki jih je treba doseči; vključi količino skupnih prihrankov energije, ki jih je treba doseči v obdobju od 1. januarja 2021 do 31. decembra 2030, in pojasnilo o tem, kako sta bila določena letna stopnja prihrankov in izhodišče za izračun;

11. predstavi celovite politike in ukrepe za doseganje nacionalnih prispevkov k energijski učinkovitosti ter zlasti zagotovi informacije o ukrepih za prihranke energije, da se zagotovi doseganje zahtevane količine skupnih prihrankov energije pri končni porabi do leta 2030; opredeli zanesljive programe in sheme podpore za financiranje energijske učinkovitosti, ki bodo lahko pritegnili zasebne naložbe in dodatno sofinanciranje; podrobno opredeli vlogo nacionalnega sklada za energetsko učinkovitost, kot je opredeljen v členu 30 Direktive (EU) 2023/1791, pri zagotavljanju nacionalnih prispevkov glede energijske učinkovitosti k cilju EU, vključno z uporabo finančnih instrumentov v okviru sklada;

12. vključi posodobljene ambicije za zagotovitev visoko energijsko učinkovitega in razogljičenega nacionalnega stavbnega fonda ter preoblikovanja obstoječih stavb v brezemisijske stavbe do leta 2050, vključno z vmesnimi mejniki za leti 2030 in 2040 ter primerjavo teh mejnikov z najnovejšo dolgoročno strategijo prenove; vključi več informacij o povezanih ukrepih za stavbe in navede njihov pričakovani učinek na prihranke energije;

13. okrepi odpornost svojega energetskega sistema z določitvijo jasnih ciljev in ukrepov za obravnavo omejene ali prekinjene oskrbe ter pripravo politik in ukrepov za vključitev zahtev prilagajanja podnebnim spremembam v energetski sistem; oceni prilagoditev naftne infrastrukture (rafinerija, zaloge nafte) ob pričakovanem upadu povpraševanja po nafti in prehodu na bolj nizkoogljične alternative;

14. navede jasne cilje in ciljne vrednosti za prilagajanje odjema za večjo prožnost energetskega sistema glede na oceno potreb po prožnosti in opiše posebne ukrepe, ki bodo omogočili povezovanje energetskega sistema v okviru člena 20a Direktive (EU) 2018/2001, kakor je bila spremenjena; pojasni, kako lahko ukrepi iz osnutka posodobljenega NEPN prispevajo k razvoju konkurenčnejših maloprodajnih energetskih trgov in krepitvi vloge potrošnikov na maloprodajnem trgu;

15. dopolni pristop k energetski revščini z vključitvijo dodatnih podrobnosti o obstoječih in morebitnih ukrepih za odpravo energetske revščine ter o namenskih finančnih sredstvih z vidika socialne politike (cenovna dostopnost) in strukturnih energetskih ukrepov, zlasti glede dostopa do energijske učinkovitosti, prenove stavb in energije iz obnovljivih virov, ob upoštevanju Priporočila (EU) 2023/2407 o energetski revščini; pojasni predvideno uporabo ukrepov za energijsko učinkovitost v okviru sheme obveznosti energijske učinkovitosti za zmanjšanje energetske revščine, kot se zahteva z Uredbo (EU) 2018/1999;

16. nadalje pojasni nacionalne cilje na področju raziskav, inovacij in konkurenčnosti za uvajanje čistih tehnologij ter začrta pot za obdobji do let 2030 in 2050, da bi podprla razogljičenje industrije in spodbudila prehod podjetij na neto ničelno in krožno gospodarstvo; predlaga politike in ukrepe za spodbujanje uvajanja neto ničelnih projektov, tudi tistih, ki so pomembni za energetsko intenzivno industrijo; opiše predvidljiv in poenostavljen regulativni okvir za postopke izdaje dovoljenj ter način poenostavitve dostopa do nacionalnega financiranja, kjer je potrebno; navede podrobne politike in ukrepe za digitalizacijo energetskega sistema, razvoj spretnosti, povezanih s čisto energijo, in omogočanje odprte trgovine za odporne in trajnostne dobavne verige ključnih neto ničelnih komponent in opreme;

17. navede reforme in ukrepe za pritegnitev zasebnih naložb, ki so potrebne za dosego energetskih in podnebnih ciljev; zagotovi celovit in usklajen pregled potreb po javnih in zasebnih naložbah, in sicer združeno in po sektorjih; dopolni pristop „od zgoraj navzdol“ za celotno gospodarstvo z oceno posameznih projektov po načelu „od spodaj navzgor“ v zvezi s petimi razsežnostmi energetske unije; vključi razčlenitev skupnih potreb po naložbah z dodatnimi informacijami o nacionalnih in regionalnih virih financiranja, virih financiranja Unije in zasebnih virih financiranja, ki bi jih bilo treba pritegniti; doda kratek opis vrste sheme finančne podpore, izbrane za izvajanje politik in ukrepov, ki se financirajo iz javnega proračuna in sredstev Unije, in uporabe instrumentov mešanega financiranja, pri katerih se uporabljajo nepovratna sredstva, posojila, tehnična pomoč in državna jamstva, vključno z vlogo nacionalnih spodbujevalnih bank v zadevnih shemah in/ali načini pritegnitve zasebnega financiranja; kot vir financiranja upošteva stroškovno učinkovito ustvarjanje prenosov na druge države članice v skladu z uredbo o porazdelitvi prizadevanj; poda zanesljivo oceno makroekonomskega vpliva načrtovanih politik in ukrepov;

18. podrobno pojasni, kako in do kdaj namerava Grčija postopno ukiniti subvencije za fosilna goriva; podrobneje navede, kako namerava Grčija postopno opustiti trdna fosilna goriva za proizvodnjo električne energije, in sicer s pojasnitvijo s tem povezanih zavez in ukrepov;

19. podrobneje opredeli analitično podlago z navedbo projekcij v okviru načrtovanih politik in ukrepov o tem, kako se bo energetski sistem razvijal do leta 2040;

20. navede podrobne podatke o socialnih posledicah podnebnega in energetskega prehoda, njunih posledicah za zaposlovanje in spretnosti ali kakršnih koli drugih distribucijskih učinkih ter o načrtovanih ciljih, politikah in ukrepih za podporo pravičnemu prehodu, tudi na otokih; navede obliko podpore, učinek pobud, ciljne skupine in namenska sredstva, pri čemer naj upošteva priporočilo Sveta o zagotavljanju pravičnega prehoda na podnebno nevtralnost ([21]); zagotovi uskladitev časovnice za postopno opuščanje premoga in zapiranje posameznih elektrarn na lignit iz območnih načrtov za pravični prehod in končnega posodobljenega NEPN; kolikor je mogoče, vključi več elementov, ki bi zagotovili ustrezno analitično podlago za pripravo prihodnjega socialnega načrta za podnebje v skladu z Uredbo (EU) 2023/955 Evropskega parlamenta in Sveta ([22]), vključno z navedbami o tem, kako naj bi ocenjevali izzive in socialne učinke sistema trgovanja z emisijami za zgorevanje goriv v stavbah, cestnem prometu in dodatnih sektorjih na najranljivejše osebe, ter omogočili navedbo potencialnih upravičencev in ustrezen okvir politike; pojasni, kako bo okvir politike, opredeljen v NEPN, prispeval k pripravi grškega socialnega načrta za podnebje in kako bo zagotovljena usklajenost med obema načrtoma;

21. zagotovi vključujočo udeležbo javnosti v razumnem časovnem okviru ter široko udeležbo lokalnih organov in civilne družbe pri pripravi načrta; zagotovi jasen pregled nad tem, kako bo postopek posvetovanja omogočil široko udeležbo javnosti, in sicer vseh ustreznih organov, državljanov in deležnikov, vključno s socialnimi partnerji, pri pripravi osnutka in končnega posodobljenega načrta; poda povzetek stališč, ki so jih izrazili različni akterji, in povzetek o tem, kako so bila stališča, izražena med posvetovanjih, vključena v načrt;

22. okrepi regionalno sodelovanje s sosednjimi državami članicami v okviru skupine na visoki ravni za energetsko povezanost Srednje in Jugovzhodne Evrope (CESEC) za nadaljnje vključevanje skupnih izzivov in skupnih ciljev na področju medsebojne povezanosti, energije iz obnovljivih virov in notranjega trga; opiše, kako namerava Grčija do leta 2025 vzpostaviti okvir za sodelovanje z drugimi državami članicami v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2023/2413; si še naprej prizadeva za podpis dveh potrebnih dvostranskih solidarnostnih sporazumov za zanesljivost oskrbe s plinom s sosednjima državama (Bolgarija in Italija);

([21]) Priporočilo Sveta z dne 16. junija 2022 o zagotavljanju pravičnega prehoda na podnebno nevtralnost (UL C 243, 27.6.2022, str. 35).
([22]) Uredba (EU) 2023/955 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 10. maja 2023 o vzpostavitvi Socialnega sklada za podnebje in spremembi Uredbe (EU) 2021/1060 (UL L 130, 16.5.2023, str. 1).

GLEDE USKLAJENOSTI NACIONALNIH UKREPOV S CILJEM PODNEBNE NEVTRALNOSTI IN Z ZAGOTAVLJANJEM NAPREDKA PRI PRILAGAJANJU PODNEBNIM SPREMEMBAM NA PODLAGI UREDBE (EU) 2021/1119

1. oceni pomembne ranljivosti in tveganja, povezane z vročinskimi valovi, poplavami in sušami; pripravi celovito oceno tveganj in ranljivosti, med drugim s posebnim poudarkom na kmetijstvu, gospodarjenju z vodo in gozdarstvu; zagotovi napredek pri izvajanju prilagoditvenih ukrepov; poskrbi, da se bodo politike prilagajanja podnebnim spremembam sistemsko in redno spremljale ter ocenjevale, rezultati pa bodo upoštevani pri zasnovi in izvajanju politike, ki bosta sledila; pri izkoriščanju podpore iz programov financiranja EU, kot so skupna kmetijska politika, kohezijska politika in drugi ustrezni skladi Unije, bolj poudari vidike podnebne odpornosti; sredstva Unije bi bilo treba porabiti tako, da bodo krepila podnebno odpornost in ne bodo povečevala ranljivosti (tj. ne bodo bistveno škodovala prilagajanju podnebnim spremembam);

2. v snovanje in izvajanje grške politike prilagajanja vključi skupine deležnikov, ki so še zlasti občutljive na vplive podnebnih sprememb; izboljša usklajevanje med različnimi ravnmi upravljanja (nacionalno/regionalno/lokalno), da bi uskladila orodja za načrtovanje in pripomogla k usklajenim intervencijam za „sistemsko“ preoblikovanje; vključi socialne partnerje in deležnike iz zasebnega sektorja v snovanje in izvajanje politik ter naložbe vanje; dokumentira postopke in rezultate zadevnih posvetovanj;

3. v nacionalnih strategijah, politikah in načrtih spodbuja sonaravne rešitve in prilagajanje podnebnim spremembam na ekosistemski podlagi ter zagotavlja naložbe za njihovo uvajanje.

V Bruslju, 18. decembra 2023

Za Komisijo
Kadri SIMSON
članica Komisije